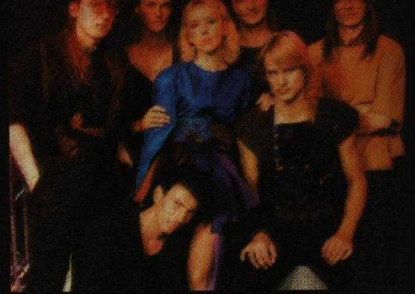

Galvenais, lai tevī pašā uzplaukst sapumpurots zars!

PĒRKONS

Pirmais negaiss

Šoreiz nākas apercēt vienu no *grand* klasiķu grupām – viņus zina gan jauns, gan vecs; viņi uzstājas jau vairāk nekā 20 gadu; viņi spēlēja, spēlēs un pastāvēs mūžīgi tāpat kā *Bitli* – *Pērkonis*. Šī *svaigākā* un skandalozākā latviešu ansambļa vēsture sākās 1980. gadā, kad vairāki *Menueta* (lēgendāra Imanta Kalniņa grupa) dalībnieki – Juris Kulakovs (taustiņi), Juris Sējāns (bass, balss), Raimonds Bartaševičs (balss), Leons Sējāns (ģitāra), kā arī Dainis Strazdiņš (bungas) un Ieva Akurātere (balss) – apvienojās, lai kļiedētu, jauniešu skatījumā, garlaicīgo un stagnācijā ieslīgušo estrādes dzīvi. 1981. gadā grupa debitēja Mākslas akadēmijas karnevālā un momentāni ieguva vispārēju atzinību un piekrišanu, pārsvarā vidusskolas un studējošās jaunatnes vidū. Taču, neraugoties uz plašo cienītāju pulku, ansambli (droši vien, lai neizraisītu pāragru revolūciju) *nelaida* ne valsts radio, ne TV. *Pērkonis* jau kopš paša darbības sākuma izcēlās ar muzikālo atraišītību, enerģiju un uzmanīgu tekstu izvēli – pārsvarā asu, tiešu, politiski un sociāli sarkastisku, asprātīgu un pat anarhistisku (piem., *Nekas nav dzīvē taukāks par cūkām, kam mēs godu dodam*) dzeju, visvairāk izmantotie autori – Māris Melgalvs un Klāvs Elsbergs. 1983. gadā bez kāda konkrēta iemesla grupu aizliedza.

Mākslas darbi rodas mokās

Tomēr aizliegumi neiznīcināja mūziķus, bet kļuva par iemeslu ierakstu veidošanai. Un tā, *atbrīvoti* no koncertdarbības un pieņemot rindās vēl vienu vokālistu – Nauri Puntuli, *Pērkonis* pagrīdē ierakstīja divus nozīmīgākos un visizplatītākos magnetofonalbumus Latvijas roka scēnā – *Mākslas darbi* un *Žibens pa dibenu*.

Abi divi pilni ar minēto idejisko, kā arī muzikālo asumu – klasiskā *punk rock* un *rock* maisījums ar agresīviem, sarkastiskiem un melodiskiem Bartaševiča/Akurāteres vokāliem. Gandrīz latviešu *Sex Pistols*! Tika ierakstīti arī tādi kā blakusprojekti – Kulakova, Sējāna un

Imanta Kalniņa sacerētā *artrock* stila rokoratorija *Kā jūra, kā zeme, kā debess* (ar Māra Čaklā vārdiem), kā arī Imanta Kalniņa rokopera *Ei, jūs tur!*

1984. gadā grupa atkal parādījās uz skatuves, taču maskēšanās nolūkos ar nosaukumu *Rīgas rajona kolhoza Padomju Latvija vokāli instrumentālais ansamblis*. Tika spēlētas kompozīcijas no iepriekš minētajiem darbiem, kā arī jaunās Kulakova un Sējāna dziesmas. Taču ne uz ilgu laiku grupa baudīja skatuves dēļu trīcēšanu – 1985. gadā pēc *Pērkonis* koncerta Ogrē jauniešu bariņš izdemolēja divus vilciena vagonus (par šo incidentu ir ļoti sīki stāstīts Jura Podnieka dokumentālajā filmā *Vai viegli būt jaunam?*). Grupa nekavējoties atkal tika aizliegta. ...un *Pērkonis* uz kādu laiciņu pieklusa. Akurātere iesaistījās *K. Remontā* utt.

Atgriešanās citiem laikiem

1987. gadā, valdības politikai kļūstot *valīgākai*, *Pērkonis* nekavējoties bija uz skatuves – šoreiz *Liepājas dzintarā* kā *Tukuma rajona zvejnieku kolhoza Selga vokāli instrumentālais ansamblis*, bet pašā vakarā jau atkal kā *Pērkonis*. Taču laiki mainījās arī ansambli – nu tas bija ar raibiem un smalkiem skatuves tērpiem un arī ar attiecīgi dekadentisku mūziku. Uzsvars vairs netika likts uz agresiju, bet gan uz izsmalcinātību un ironisku intelektuālismu. Dziesmas ieturētas *artrock*, *post punk*, *rock* un *new wave* manierē. *Pērkonis* kļuva par gandrīz visas tautas mīluli, hīti – *Baletomānija*, *Tautasdziesma*, *Mana dienišķā dziesma* u.c. skanēja visur. Teksti kļuva liriskāki, draiskulīgāki, tas arī izraisīja *Pērkonis* parādīšanos raidījumā *Vecais ratiņš*, kā arī uzvarēt *Mikrofona* aptaujās. 90. gadu sākumā grupa devās turnejā pa ASV un Kanādas

latviešu centriem, kā arī regulāri spēlēja Francijā. Un 90. gadu pirmajā pusē, neilgi pēc kārtējās turnejas pa Latviju, *Pērkonis* pieklusa. Akurātere dibināja savu grupu *Simulācija*, Puntulis kļuva par vienu no *Pieciem tenoriem*, Kulakovs atsāka komponēt *ko nopietnāku* utt. Grupa pastāv joprojām, aprobežojoties ar neregulāru koncertēšanu, un laimīgs ir tas, kuram ir izdevies *Pērkonis* redzēt, jo izpildījums, kaut arī bez jauneklīgās aizrautības, paliek nevainojams. Vēl kāds patikams fakts – vairākus grupas albumus ir iespējams iegādāties mūzikas veikalos.

JURIS T.

